

FEBRUĀRIS 2017

SARGTORNIS

SLUDINA JEHOVAS VALSTĪBU

STUDĒJAMIE RAKSTI
2017. GADA 3.—30. APRĪLIS

IZDEVUMS
PALIELI-
NĀTĀ
RAKSTĀ

VĀKS

ETIOPIJA

Etiopijas kalnienē kāds brālis diviem ciema iedzīvotājiem ar Bībeles palīdzību skaidro, kas ir Dieva valstība. Ar rokām austās lielās kokvilnas šalles ir tipisks šī apvidus iedzīvotāju apgērba gabals.

SATURS

4 3.—9. APRĪLIS

Jehovas nodoms tiks īstenots!

16 10.—16. APRĪLIS

Izpirkums — ”pilnīga velte”
no Tēva

Ikvienam Jehovas kalpam ir jātic Kristus izpirkuma upurim un jāpatur prātā, ka Kristum ir galvenā nozīme tajā, lai īstenotos Jehovas nodoms par cilvēci. Šajos divos rakstos ir apskatīts, kāpēc radās vajadzība pēc izpirkuma, kas ar to tiek panākts un kā mēs varam apliecināt savu pateicību par šo debesu Tēva dāvanu, kurā visizcilākajā veidā atspoguļojas viņa mīlestība.

IEDZĪVOTĀJI
99 391 000

SLUDINĀTĀJI
10 083

ATCERES VAKARA
APMEKLĒTĀJI (2015)
25 323

The Watchtower (ISSN 0043-1087) Issue 3 February 2017 is published monthly with an additional issue published in January, March, May, July, September, and November by Watchtower Bible and Tract Society of New York, Inc.; L. Weaver, Jr., President; G. F. Simonis, Secretary-Treasurer; 1000 Red Mills Road, Wallkill, NY 12589-3299, U.S.A., and in England by Watch Tower Bible and Tract Society of Britain, The Ridgeway, London NW7 1RN. (Registered in England as a Charity.) © 2016 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania. Printed in Britain.

Šis žurnāls nav domāts pārdošanai. Tā izdošana ietilpst darbā, kas tiek veikts visā pasaulē, lai sniegtu zināšanas par Bibeli, un kas tiek atbalstīts ar ziedojumiem.

Ja vēlaties ziedot, lūdzu, apmeklējiet vietni www.jw.org.

Ja nav norādīts citādi, tad Ebreju raksti ("Vecā Derība") citēti no latviešu valodas Bībeles 1965. gada izdevuma (LB-65), izmantojot mūsdienu latviešu valodas ortogrāfiju, bet Grieķu raksti ("Jaunā Derība") — no Grieķu rakstu Jaunās pasaules tulkojuma. Ja norādīts LB-65r, ir izmantots Bībeles 1965. gada izdevuma revidētais teksts. Ja norādīts LB-2012, izmantots Bībeles 2012. gada izdevums. Ja norādīts NW, izmantots angļu valodas Bībeles izdevums *New World Translation of the Holy Scriptures*. Citētajos Bībeles pantos kursīvs mūsu.

27 17.—23. APRĪLIS

Kā Jehova vada savu tautu

39 24.—30. APRĪLIS

Kas vada Dieva tautu mūsdienās?

Jehova jau vairākus gadu tūkstošus ir vadījis dažādus cilvēkus, lai tie savukārt vadītu viņa tautu. Kas ļauj secināt, ka Jehova viņus atbalstīja, un kā mēs varam zināt, ka mūsdienās Jehova atbalsta uzticamo un gudro kalpu? Šajos rakstos ir aplūkoti trīs fakti, kas visos laikos ir palīdzējuši skaidri saskatīt, ko Dievs izmanto, lai vadītu savu tautu.

53 DZĪVESSTĀSTS

Mēs bagātīgi izjutām Dieva
augstsirdīgo labestību

DZIESMAS:

25., 18.

KĀ JŪS ATBILDĒTU?

Kas, saskaņā ar
Jehovas nodomu,
nākotnē gaida
cilvēci?

Kādi notikumi
nebija šķērslis
Jehovas nodomam?

Kā Jehovas nodoms
tiks īstenots?

Jehovas nodoms tiks īstenots!

*"Kā Es esmu noteicis, tā Es tam likšu
arī notikt, kā Es esmu lēmis, tā Es to
arī izpildīšu." (JES. 46:11.)*

BĪBELE sākas ar vienkāršiem,
bet iespaidīgiem vārdiem: "Ie-
sākumā Dievs radīja debesis un
zemi." (1. Moz. 1:1.) Nav no-
liedzams, ka cilvēki ir redzējuši
tikai nelielu daļiņu no Visuma,
un cilvēkiem ir visai ierobežo-
tas zināšanas par Dieva radī-

1., 2. a) Ko Jehova ir darījis zināmu cilvēkiem?
b) Par ko mēs varam būt pārliecināti, balstoties
uz Jesajas 46:10, 11 un 55:11?

to, piemēram, par gaismu, telpu un gravitāciju. (Sal. Māc. 3:11.) Taču Jehova cilvēkiem ir darījis zināmu, kāds ir viņa nodoms attiecībā uz zemi un cilvēci. Viņš radīja cilvēkus pēc sava tēla un paredzēja, ka zeme tiem būs ideāla mājvieta. (1. Moz. 1:26.) Saskaņā ar Jehovas nodomu, cilvēki būtu viņa bērni un viņš būtu to Tēvs.

² Kā var lasīt 1. Mozus grāmatas 3. nodaļā, notika kaut kas tāds, kas šķietami apdraudēja Jehovas nodoma īstenošanos. (1. Moz. 3:1—7.) Tomēr šis šķērslis nebija nepārvarams, jo neviens nespēj sekmīgi pretoties Jehovam. (Jes. 46:10, 11; 55:11.) Mēs varam būt pārliecināti, ka Jehovas nodoms piepildīsies īstajā laikā.

³ Mēs, protams, zinām, ko Dievs ir iecerējis cilvēkiem un zemei, un tāpat mēs labi zinām, ka Jēzum Kristum ir galvenā nozīme tajā, lai īstenotos Dieva nodoms. Tās ir bezgala svarīgas pamatpatiesības, un tās droši vien bija vienas no pirmajām, ko apguvām, kad sākām mācīties Bībeli. Pēc tam mūsos radās vēlēšanās dalīties tajās ar citiem. Tagad, kad tuvojas Kristus nāves atceres vakars,

3. a) Kādas pamatpatiesības ir jāzina, lai mēs saprastu visu Bībeles vēsti?
b) Kāpēc ir būtiski tagad atkārtot šīs Bībeles mācības? c) Kādi jautājumi ir aplūkoti šajā rakstā?

mēs cenšamies uz šo pasākumu uzaicināt pēc iespējas vairāk cilvēku. (Lūk. 22:19, 20.) Atceres vakara apmeklētāji varēs daudz ko uzzināt par Dieva brīnišķīgo nodomu. Gatavojoties Atceres vakaram, ir derīgi pārdomāt vairākus jautājumus, ar kuru palīdzību mēs varam rosināt Bībeles skolnieku un citu cilvēku interesi par šo svarīgo pasākumu. Pirmkārt, ko Dievs bija iecerējis cilvēcei un zemei? Otrkārt, kāds šķietami nepārvarams šķērslis radās Dieva nodomam? Treškārt, kāpēc var apgalvot, ka Jēzus sagādātais izpirkuma upuris nodrošina Dieva nodoma piepildīšanos?

KO RADĪTĀJS BIJA IECERĒJIS

⁴ Jehova ir visa Radītājs, un viņa roku darbu mēs varam tikai apbrīnot. Viss, ko viņš ir radījis, ir patiesi izcils. (1. Moz. 1:31; Jer. 10:12.) Ko mēs varam mācīties no kārtības un skaistuma, kas redzams viņa radītajā pasaulē? Pilnīgi viss — no visniecīgākā līdz neizmērojami milzīgam — ir radīts ar noteiktu nolūku. Mūs pārņem savilņojums, kad pārdomājam, cik sarežģīta ir šūna, kad redzam, cik smalki veidoti ir zīdaiņa locekļi, vai kad vērojam, cik žilbinošās krāsās debesis ietērpj saul-

4. Kā viss, ko Jehova ir radījis, sagādā viņam godu?

riets. Mēs to varam izjust tāpēc, ka esam apveltīti ar iedzimtu spēju uztvert skaistumu. (Nolasīt Psalmu 19:2; 104:24.)

⁵ Visam, ko Jehova ir radījis, viņš savā gādībā ir noteicis kaut kādas robežas. Viņš ir iedibinājis dabas likumus un devis cilvēkiem izpratni par morāles normām, lai nodrošinātu, ka viss darbojas pilnīgā saskaņā. (Ps. 19:8—10.) Viņš ir paredzējis, ka pilnīgi visam plašajā Visumā ir sava vieta un uzdevums. Jehova ir noteicis, kādai ir jābūt materiālās pasaules objektu, parādību un procesu savstarpējai mijiedarbībai. Piemēram, gravitācijas spēks notur Zemes tuvumā atmosfēru, izraisa regulāras plūdmainas, liek upēm tecēt uz jūru un nodrošina, ka fiziskajā pasaulē valda kārtība, kas ir svarīga dzīvībai uz Zemes. Viss, ko Jehova ir radījis, arī cilvēki, dzīvo un darbojas šo viņa noteikto robežu ietvaros. Pasaulē pastāvošā kārtība liecina, ka Dievam ir konkrēts nodoms par zemi un cilvēci. Mēs sludināšanā varam palīdzēt cilvēkiem saprast, ka visu šo apbrīnojamo kārtību kāds ir iedibinājis. (Atkl. 4:11.)

⁶ Kad Jehova radīja cilvēkus, viņš vēlējās, lai

5. Kā Jehova ir nodrošinājis, ka viss darbojas pilnīgā saskaņā?

6., 7. Ko Jehova dāvāja Ādamam un Ievai?

tie dzīvotu uz zemes mūžīgi. (1. Moz. 1:28; Ps. 37:29.) Viņš Ādamam un Ievai deva daudz dažādu dāvanu, kas tiem ļāva priecāties par dzīvi. (Nolasīt Jēkaba 1:17.) Jehova tos apveltīja ar gribas brīvību un ar spēju domāt, mīlēt un veidot draudzību. Radītājs paskaidroja Ādamam, kā tas var apliecināt savu paklausību. Ādams arī mācījās gādāt par sevi, kā arī par dzīvniekiem un zemi. (1. Moz. 2:15—17, 19, 20.) Jehova Ādamam un Ievai dāvāja tausti, redzi, dzirdi, ožu un garšu, tāpēc viņi varēja izbaudīt paradīzes skaistumu un priecāties par visa pārpilnību tajā. Iespējas darboties, likt lietā savas dotības un atklāt kaut ko jaunu pirmajiem diviem cilvēkiem bija bezgalīgas.

⁷ Kas vēl ietilpa Dieva nodomā? Ādams un Ieva bija radīti ar spēju laist pasaulē pēcnācējus — tādus pašus pilnīgus cilvēkus, kādi bija viņi paši. Saskaņā ar Dieva nodomu, viņu bērniem dzimtu bērni, un tā tas turpinātos, līdz cilvēki apdzīvotu visu zemeslodi. Jehova vēlējās, lai Ādams un Ieva un visi pārējie vecāki mīlētu savus bērnus tāpat, kā viņš mīlēja savus nevainojamos bērnus uz zemes. Zemeslodei ar visiem tās bagātīgajiem resursiem bija jābūt cilvēku mājvietai uz mūžīgiem laikiem. (Ps. 115:16.)

KĀDS ŠĶĒRSLIS RADĀS?

⁸ Bet Dieva iecerei radās kāds šķietami nepārvarams šķērslis. Jehova bija devis vienkāršu likumu, ko ievērojot Ādams un Ieva varētu parādīt, ka atzīst robežas, kādas Jehova bija noteicis cilvēka brīvībai: "No visiem dārza kokiem tu vari pēc patikas ēst, bet no laba un ļauna atzīšanas koka tev nebūs ēst, jo tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirsams mirsi." (1. Moz. 2:16, 17.) Ādamam un Ievai nebija grūti saprast šo likumu, un arī tā ievērošana nesagādāja nekādas grūtības, jo pārtikas viņiem bija pārpilnām.

⁹ Sātans, izmantodams čūsku, ar viltu panāca, ka Ieva nepaklausīja savam Tēvam Jēhovam. (Nolasīt 1. Mozus 3:1—5; Atkl. 12:9.) Faktu, ka Dievs saviem bērniem nav ļāvis ēst no "visiem dārza kokiem", Sātans iztēloja par lielu problēmu. Būtībā viņa vārdi nozīmēja: "Jūs patiešām nedrīkstat darīt, ko vēlaties?" Pēc tam viņš pateica klajus melus: "Jūs nemirsit vis," — un centās pārliecināt Ievu, ka viņai nav jāklausās Dievam, turpinādam: "Dievs zina, ka tanī dienā, kad jūs no tiem ēdīsiet,

8. Ar kādu nolūku Dievs bija devis 1. Mozus 2:16, 17 lasāmo likumu?

9., 10. a) Kādus apvainojumus Sātans izvirzīja Jēhovam? b) Ko izlēma Ādams un Ieva? (Sk. attēlu raksta sākumā.)

jūsu acis atvērsies.” Sātans lika noprast — iemesls, kāpēc Jehova nevēlas, ka cilvēki ēstu norādītā koka augļus, ir tāds, ka, tos ēdot, cilvēki iegūtu kādas īpašas zināšanas. Beigās Sātans melīgi apsolīja: ”Jūs būsit kā Dievs, zinādami, kas labs un kas ļauns.”

¹⁰ Ādamam un Ievai bija jāizlemj, kā rīkoties: paklausīt Jehovam vai uzticēties čūscai? Viņi izlēma nepaklausīt Dievam. Tā viņi pievienojās Sātanam, kas bija sacēlies pret Dievu. Viņi vairs nevēlējās atzīt Jehovu par savu Tēvu un atteicās no drošības un aizsardzības, ko sniedza pakļaušanās Jehovam. (1. Moz. 3:6—13.)

¹¹ Saceldamies pret Jehovu, Ādams un Ieva zaudēja pilnību. Ar šo rīcību viņi arī atsvešinājās no Jehovas, kura ”acis ir pārāk šķīstas, lai.. varētu skatīt ļaunumu”. (Hab. 1:13.) Ļauni darbi Jehovam ir absolūti nepieņemami. Ja viņš pret tiem būtu iecietīgs, tad būtu apdraudēta gan debesu, gan zemes būtnu cerība uz nākotni. Ja Dievs būtu izlicies nemanām Ēdenē izdarīto grēku, rastos jautājums, vai uz viņu pašu var palauties. Bet Jehova vienmēr turas pie savām normām un nekad tās nepārkāpj. (Ps. 119:142.) Gribas brīvība Ādamam

11. Kāpēc Jehova nevarēja ignorēt sacelšanos?

un Ievai nedeva nekādas tiesības neievērot Dieva likumu. Viņu sacelšanās pret Jehovu beidzās ar to, ka viņi nomira un atgriezās "pie pīšļiem" jeb putekļiem, no kuriem bija veidoti. (1. Moz. 3:19.)

¹² Kopš brīža, kad Ādams un Ieva ēda aizliegtā koka augļus, viņi vairs nevarēja piederēt pie Dieva lielās ģimenes. Dievs viņus izraidīja no Ēdenes, un viņiem nebija nekādu cerību tur atgriezties. (1. Moz. 3:23, 24.) Tādā veidā Jehova pamatoti lika viņiem izjust sava lēmuma sekas. (Nolasīt 5. Mozus 32:4, 5.) Nebūdami pilnīgi, cilvēki vairs nespēja pilnā mērā atspoguļot Dieva īpašības. Ne Ādamu, ne viņa pēcnācējus vairs negaidīja brīnišķīga nākotne. Viņa bērni mantoja nepilnību, grēku un nāvi. (Rom. 5:12.) Viņš saviem pēcnācējiem laupīja izredzes uz mūžīgu dzīvi. Neviens no Ādama un Ievas bērniem, nedz bērnu bērniem nevārēja būt pilnīgs cilvēks. Novērsis no Dieva Ādamu un Ievu, Sātans maldina cilvēkus līdz pat mūsu dienām. (Jāņa 8:44.)

KĀ IZPIRKUMS ATJAUNO ZUDUŠO

¹³ Tomēr Dievs joprojām mīl cilvēkus. Lai gan

12. Ko ir mantojuši Ādama pēcnācēji?

13. Ko Jehova vēlas dāvēt cilvēkiem?

Ādams un Ieva sacēlās pret Jehovu, viņš grib, lai cilvēkiem būtu labas attiecības ar viņu. Viņš "nevēlas, lai kāds ietu bojā". (2. Pēt. 3:9.) Tūlīt pat pēc sacelšanās Dievs rada risinājumu tam, kā cilvēki varētu atgūt Dieva draudzību, viņam neatkāpjoties no savām normām. Ko Dievs paveica?

¹⁴ **Nolasīt Jāņa 3:16.** Daži, ko mēs aicinām uz Atceres vakaru, ļoti labi zina šo Bībeles pantu. Bet kā Jēzus upuris ļauj iegūt mūžīgu dzīvi? Mums ir iespēja palīdzēt cilvēkiem, kas no sirds meklē patiesību, izprast šo svarīgo jautājumu gan ielūgumu izplatīšanas laikā, gan pašā Atceres vakarā, gan tad, kad apmeklējam viņus pēc Atceres vakara. Mēs varam viņiem paskaidrot, cik spilgti tajā, ka ir dots izpirkuma upuris, ir saskatāma Jehovas mīlestība un gudrība. Kādas domas mums būtu jāuzsver?

¹⁵ *Jehova parūpējās, lai uz zemes būtu pilnīgs cilvēks, kas varētu nest izpirkuma upuri. Šim pilnīgajam cilvēkam bija jābūt uzticīgam Jehovam un gatavam atdot savu dzīvību par nepilnīgajiem cilvēkiem, kam nebija izredžu uz nākotni. (Rom. 5:*

14. a) Ko, saskaņā ar Jāņa 3:16, Dievs darīja, lai glābtu cilvēkus no grēka un nāves? b) Kas mums būtu jāpalīdz izprast ieinteresētiem cilvēkiem?

15. Kādā ziņā Jēzus atšķīrās no Ādama?

17—19.) Jehova pārcēla pašas pirmās radītās būtnes dzīvību no debesīm uz zemi. (Jāņa 1:14.) Tā Jēzus no garīgas būtnes kļuva par nevainojamu cilvēku, kāds savulaik bija Ādams. Bet, pretēji Ādamam, Jēzus paklausīja Jehovam it visā, kā tas tika gaidīts no pilnīga cilvēka. Arī vissmagākajos pārbaudījumos Jēzus neizdarīja nekādu grēku un nepārkāpa nevienu no Dieva likumiem.

¹⁶ *Būdams pilnīgs cilvēks, Jēzus varēja glābt cilvēci no grēka un nāves, atdodot savu dzīvību tās labā. Jēzus bija tieši tāds cilvēks, kādam bija jābūt Ādamam, — bez grēka, pilnībā uzticīgs un paklausīgs Dievam. (1. Tīm. 2:6.) Jēzus atdeva savu dzīvību "daudzu labā", un tas deva iespēju gan vīriešiem, gan sievietēm, gan bērniem iegūt mūžīgu dzīvi. (Mat. 20:28.) Jēzus izpirkuma upurim ir galvenā nozīme tajā, lai īstenotos Dieva nodoms. (2. Kor. 1:19, 20.) Visi cilvēki, kas apliecina ticību izpirkuma upurim, iegūst cerību dzīvot mūžīgi.*

JEHOVA MUMS IR SAGĀDĀJIS IESPĒJU ATGRIEZTIES

¹⁷ Jehova sagādāja izpirkumu, kaut arī tas bija

16. Kāpēc izpirkuma upuris ir tik vērtīga dāvana?

17. Kas kļūs iespējams, pateicoties izpirkumam?

smags upuris viņam pašam. (1. Pēt. 1:19.) Cilvēce viņam ir tik dārga, ka viņš lāva, lai viņa vienīgais Dēls mirtu cilvēku labā. (1. Jāņa 4:9, 10.) Savā ziņā Jēzus aizstāj Ādamu, kļūdams par tēvu Ādama vietā. (1. Kor. 15:45.) Jēzus cilvēkiem dāvā ne vien izredzes uz mūžīgu dzīvi, bet arī iespēju reiz atkal piederēt pie Dieva lielās ģimenes. Uz Jēzus dotā izpirkuma upura pamata Jehova var pieņemt cilvēkus atpakaļ savā ģimenē, nepārkāpjot pats savus principus. Vai nav brīnišķīgi domāt par laiku, kad visi Jehovam uzticīgie cilvēki kļūs pilnīgi? Jehovas lielā ģimene būs vienota — pastāvēs pilnīga saskaņa starp tās debesu un zemes daļu. Mēs visi būsim Dieva bērni vārda pilnā nozīmē. (Rom. 8:21.)

¹⁸ Sātanam nav izdevies šķirt cilvēkus no Jehovas mīlestības, un viņa spēkos nav panākt, ka cilvēki, lai arī nepilnīgi, atteiktos no uzticības Jehovam. Izmantodams Jēzus doto izpirkumu, Jehova mums visiem palīdzēs atbilst viņa normām. Mēs varam tikai iztēloties, cik tas būs lieliski, kad visi, kas "redz Dēlu un tic viņam", iegūs mūžīgu dzīvi. (Jāņa 6:40.) Apliecinādam dzīļu mīlestību un gudrību, Jehova būs īstenojis savu nodomu un dā-

18. Kad Jehova būs "viss visiem"?

Neatlaidīgi meklēsīm tos, kas "ir cienīgi"

IELŪGUMS uz Atceres vakaru ir viena no tām mūsu publikācijām, kurām ir vislielākā tirāža. Pagājušajā gadā tika iespiesti 440 miljoni ielūgumu vairāk nekā 530 valodās. Vai jums vēl ir palikuši daži šī gada ielūgumi, ko varētu izplatīt pirms Atceres vakara? Iespējams, viens no šiem ielūgumiem var palīdzēt kādam, kas "ir cienīgs", pieņemt lēmumu apmeklēt Jēzus nāves atceres vakaru. (Mat. 10:11.)

vājis cilvēkiem pilnību. Tad mūsu Tēvs Jehova būs kļuvis "viss visiem". (1. Kor. 15:28.)

¹⁹ Pateicība par izpirkumu mūs rosina darīt visu iespējamo, lai arī citi uzzinātu par šo izcilo dāvanu. Cilvēkiem ir jāzina, ka, sagādādams izpirkumu, Jehova savā mīlestībā visiem cilvēkiem ir devis iespēju iegūt mūžīgu dzīvi. Tomēr ar izpirkumu ir panākts vēl kaut kas. Nākamajā rakstā ir apskatīts, kā Jēzus izpirkuma upuris palīdzēja atri-sināt morālas dabas jautājumus, ko Sātans bija izvirzījis Ēdenes dārzā.

19. a) Uz ko mūs rosina pateicība par izpirkumu? (Sk. "Neatlaidīgi meklēsīm tos, kas "ir cienīgi"".) b) Kas vēl ir panākts ar izpirkumu?

DZIESMAS:

20., 15.

KĀDA NOZĪME IZPIRKUMAM IR TAJĀ, LAI...

...tiktu svētīts
Jehovas vārds?

...varētu valdīt
Dieva valstība?

...tiktu īstenots
Dieva nodoms?

Izpirkums — "pilnīga velte" no Tēva

*"Ikkatra laba dāvana un ikviena
pilnīga velte nāk no.. Tēva."*

(JĒK. 1:17.)

JĒZUS KRISTUS izpirkuma upuris patiešām ir brīnišķīga dāvana. Visiem Ādama pēcnācējiem, kas mīl taisnību, tas dod iespēju nākotnē piederēt pie Dieva lielās ģimenes. Turklāt, pateicoties izpirkuma upurim, mēs varam cerēt

1. Kādas iespējas cilvēkiem paver Kristus izpirkuma upuris?

uz mūžīgu, laimīgu dzīvi. Tomēr ar Jēzus Kristus izpirkumu tiek panākts vēl kaut kas — labprātīgais upuris, ko viņš nesa, aizstāvēdams Jehovas tiesības valdīt, atrisināja vairākus ļoti būtiskus jautājumus. (Ebr. 1:8, 9.)

² Aptuveni divus gadus pirms tam, kad Jēzus nomira un sagādāja izpirkumu, viņš mācīja savus sekotājus lūgt: "Mūsu Tēvs debesīs! Lai tiek svētīts tavs vārds. Lai nāk tava *valstība*. Lai tava *griba* notiek uz zemes, tāpat kā debesīs." (Mat. 6:9, 10.) Mēs varēsim vairot savu pateicību par izpirkumu, ja pārdomāsim, kā tas ir saistīts ar Dieva vārda svētīšanu, ar Dieva valstību un viņa nodoma īstenošanos.

"LAI TIEK SVĒTĪTS TAVS VĀRDS"

³ Lūgums svētīt Dieva vārdu ir pirmais, ko minēja Jēzus. Dieva vārds ir nesaraujami saistīts ar viņa izcilajām īpašībām, viņa diženumu un svētumu. Kādā citā lūgšanā Jēzus uzrunāja Jhovu ar vārdiem "Svētais Tēvs". (Jāņa 17:11.) Tā kā Jhova ir svēts, visi viņa noteiktie principi un likumi arī ir svēti. Taču Sātans Ēdenes dārzā apšaubīja Dieva

2. a) Kādus būtiskus jautājumus pieminēja Jēzus, mācot savus sekotājus lūgt Dievu? (Sk. attēlu raksta sākumā.) b) Kas tiks apskatīts šajā rakstā?

3. Ar ko ir saistīts Jehovas vārds, un kā Sātans šim svētajam vārdam cēla neslavu?

tiesības lemt, kādas normas cilvēkiem ir jāievēro. Apmelodams Dievu Jēhovu, Sātans cēla neslavu viņa svētajam vārdam. (1. Moz. 3:1—5.)

⁴ Turpretī Jēzus no visas sirds mīlēja Jehovas vārdu. (Jāņa 17:25, 26.) Viņš darīja visu iespējamo, lai to svētītu. (Nolasīt Psalmu 40:9—11.) Ar savu nevainojamo dzīvi Jēzus apliecināja, ka Jehovam ir pamatotas tiesības noteikt saprātīgajām būtnēm normas, kādas jāievēro, un ka viņa prasības nāk tām par labu. Sātans panāca, ka Jēzus mirst mokpilnā nāvē, bet Jēzus līdz pat pēdējam brīdim palika pilnībā uzticīgs savam debesu Tēvam. Tā Jēzus pierādīja, ka pilnīgs cilvēks spēj it visā paklausīt Dievam.

⁵ Arī mēs ar savu rīcību varam parādīt, ka mīlam Jehovas vārdu. Jehova prasa, lai mēs būtu svēti. (Nolasīt 1. Pētera 1:15, 16.) Tas nozīmē, ka mums jāpielūdz vienīgi Jehova un jāklausa viņam no visas sirds. Arī tad, kad tiekam vajāti, mēs darām visu iespējamo, lai dzīvotu saskaņā ar Dieva principiem un likumiem. Darot labus darbus, mēs ļaujam savai gaismai spīdēt un tādā veidā godājam Jehovas vārdu. (Mat. 5:14—16.) Tā kā mēs piederam pie Jeho-

4. Ko Jēzus darīja, lai svētītu Dieva vārdu?

5. Ko mēs varam darīt, lai svētītu Dieva vārdu?

vas svētās tautas, mēs ar savu dzīvi apliecinām, ka Jehovas likumi nāk cilvēkiem par labu, un pierādām, ka Sātana apsūdzības ir nepatiesas. Bet, kad iedzimtās nepilnības dēļ mēs kļūdāmies, mēs to patiesi nožēlojam un pūlamies vairs nedarīt neko, kas Jehovam sagādātu negodu. (Ps. 79:9.)

⁶ Uz Kristus izpirkuma upura pamata Jehova piedod to cilvēku grēkus, kuri apliecina ticību šim upurim. Jehova pieņem savu kalpu saimē tos, kas veltī savu dzīvi viņam. Viņš atzīst kristiešus par taisniem: svaidītos tādā ziņā, ka pieņem tos par saviem dēliem, un kristiešus no "citu avju" vidus tādā ziņā, ka sauc tos par saviem draugiem. (Jāņa 10:16; Rom. 5:1, 2; Jēk. 2:21—25.) Tātad izpirkums jau tagad mums ļauj iegūt taisnīgu stāvokli Tēva priekšā un svētīt viņa vārdu.

"LAI NĀK TAVA VALSTĪBA"

⁷ Otrais lūgums, ko Jēzus teica, skanēja šādi: "Lai nāk tava valstība." Kāda nozīme izpirkumam ir tajā, lai varētu valdīt Dieva valstība? Tas, ka ir dots izpirkums, ir ļāvis sapulcināt 144 tūkstošus, kas kopā ar Kristu būs ķēniņi un priesteri debesīs. (Atkl. 5:9,

6. Kāpēc Jehova mūs var uzskatīt par taisniem, lai arī mēs esam nepilnīgi?

7. Kādas svētības, pateicoties izpirkumam, cilvēki pieredzēs, kad valdīs Dieva valstība?

10; 14:1.) Jēzus ar saviem līdzvaldniekiem veido jaunu valdību, Dieva valstību, un tūkstoš gadu viņi palīdzēs dievbijīgajiem cilvēkiem gūt labumu no izpirkuma upura. Zeme tiks pārveidota par paradīzi, un visi cilvēki kļūs pilnīgi. Jehovas kalpi gan debesīs, gan uz zemes būs apvienoti vienā ģimenē. (Atkl. 5:13; 20:6.) Jēzus sadragās "čūskas" galvu un likvidēs visas Sātana dumpja sekas. (1. Moz. 3:15.)

⁸ Būdams uz zemes, Jēzus saviem mācekļiem palīdzēja saprast, cik liela nozīme ir Dieva valstībai. Pēc kristīšanās Jēzus sāka sludināt "labo vēsti par Dieva valstību" tuvu un tālu. (Lūk. 4:43.) Turklāt, kad pirms atgriešanās debesīs Jēzus pēdējo reizi uzrunāja savus mācekļus, viņš deva norādījumu, ka tiem ir jābūt viņa lieciniekiem "līdz pašai zemes malai". (Ap. d. 1:6—8.) Tas, ka visā pasaulē tiek sludināta vēsts par Dieva valstību, neskaitāmiem cilvēkiem dod iespēju uzzināt par izpirkumu un kļūt par šīs valstības pavalstniekiem. Mēs atbalstām Dieva valstību, palīdzot uz zemes atlikušajiem Kristus brāļiem pildīt viņiem uzticēto uzdevumu — sludināt labo vēsti par valstību visā pasaulē. (Mat. 24:14; 25:40.)

8. a) Kā Jēzus palīdzēja saviem mācekļiem saprast, cik liela nozīme ir Dieva valstībai? b) Kā mēs varam parādīt, ka atbalstām Dieva valstību?

”LAI TAVA GRIBA NOTIEK UZ ZEMES, TĀPAT KĀ DEBESĪS”

⁹ Ko Jēzus vēlējās teikt ar vārdiem ”Lai tava griba notiek uz zemes, tāpat kā debesīs”? Jehova ir visa Radītājs. Viss, ko Jehova sola, vienmēr īstenojas. (Jes. 55:11.) Jehova neļaus Sātanam izjaukt viņa nodomu, kas saistīts ar cilvēkiem. Jau no paša sākuma Jehovas griba bija tāda, lai zemi piepildītu nevainojami Ādama un Ievas pēcnācēji. (1. Moz. 1:28.) Ja Ādams un Ieva nomirtu, neatstājuši pēcnācējus, Dieva nodoms neīstenotos. Tāpēc, kad Ādams un Ieva bija sagrēkojuši, Jehova ļāva viņiem laist pasaulē bērnus. Ar izpirkuma palīdzību Dievs visiem, kas tam tic, dos iespēju kļūt pilnīgiem un dzīvot mūžīgi. Jehova mīl cilvēkus un vēlas, lai paklausīgajiem cilvēkiem būtu tāda dzīve, kādu viņš sākumā bija paredzējis.

¹⁰ Bet ko var teikt par miljardiem cilvēku, kam savas dzīves laikā nebija iespējas iepazīt Jhovu un viņam kalpot? Izpirkums nodrošina to, ka šie cilvēki varēs atkal dzīvot. Mūsu mīlošais debesu Tēvs tos cels augšā no nāves un ļaus tiem uzzināt par viņa

9. Kāpēc mēs varam būt pārliecināti, ka Jehovas nodoms, kas saistīts ar cilvēkiem, īstenosies?

10. Kā izpirkums tiks attiecināts uz tiem, kas ir miruši?

nodomu un iegūt mūžīgu dzīvi. (Ap. d. 24:15.) Jehova ienīst nāvi — viņš vēlas, lai cilvēki dzīvotu. Būdam dzīvības avots, viņš klūs par ikviena augšāmceltā cilvēka Tēvu. (Ps. 36:10.) Jēzus pamatoti mācīja vērsties pie Dieva ar vārdiem: "Mūsu Tēvs debesīs!" (Mat. 6:9.) Jēzum būs liela nozīme augšāmcelšanā, jo Jehova viņam ir devis varu piecelt cilvēkus no nāves. (Jāņa 6:40, 44.) Jaunajā pasaulē Jēzus rīkosies saskaņā ar saviem vārdiem: "Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība." (Jāņa 11:25.)

¹¹ Jehova ir dāsns nevis pret dažiem izredzētajiem, bet pret neskaitāmiem cilvēkiem. Jēzus teica: "Ikviens, kas pilda Dieva gribu, ir mans brālis, mana māsa un mana māte." (Marka 3:35.) Dievs vēlas, lai par viņa kalpiem kļūtu "liels pulks" ļaužu "no visām tautībām, ciltīm, tautām un valodām". Cilvēki, kuri apliecina ticību Kristus izpirkuma upurim un pilda Dieva gribu, varēs būt starp tiem, kas sauks: "Glābšana nāk no mūsu Dieva, kas sēž tronī, un no Jēra!" (Atkl. 7:9, 10.)

¹² No Mateja evaņģēlija 6. nodaļā lasāmās parauglūgšanas var saprast, kāds ir Dieva nodoms, kas

11. Kāds ir Dieva nodoms attiecībā uz "lielo pulku"?

12. Kādu nākotni Dievs ir paredzējis cilvēkiem, kā izriet no lūgšanas, ko mācīja Jēzus?

saistīts ar viņam paklausīgajiem cilvēkiem. Mēs vēlamies rīkoties saskaņā ar šo lūgšanu un darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai svētītu Dieva vārdu. (Jes. 8:13.) Jēzus vārds nozīmē "Jehova ir glābšana", un mūsu glābšana, ko gūstam, pateicoties izpirkumam, sagādā godu un slavu Dieva vārdam. Dievs ar savas valstības starpniecību gādās, lai izpirkums nāktu par labu visiem paklausīgajiem cilvēkiem. Jēzus vārdi minētajā lūgšanā apliecina, ka nekas nevar liegt Dievam īstenot viņa gribu. (Ps. 135:6; Jes. 46:9, 10.)

PARĀDĪSIM PATEICĪBU PAR IZPIRKUMU

¹³ Viens būtisks veids, kā mēs varam parādīt pateicību par izpirkumu, ir dot solījumu kalpot Jehovam, pamatojoties uz savu ticību izpirkumam, un kristīties. Kristījoties mēs apliecinām, ka "piederam Jehovam". (Rom. 14:8.) Kristīšanās attēlo mūsu vērsanos "pie Dieva ar lūgumu pēc tīras sirdsapziņas". (1. Pēt. 3:21.) Jehova atsaucas uz mūsu lūgumu, attiecinot uz mums Kristus upuri, kura asinis mūs dara tīrus Jehovas acīs. Mēs esam pārliecināti, ka viņš mums dos visu, ko ir apsolījis. (Rom. 8:32.)

13. Ko mēs apliecinām kristījoties?

¹⁴ Kā vēl mēs varam parādīt pateicību par izpirkumu? Jehova visu dara aiz mīlestības, un viņš vēlas, lai arī visi viņa kalpi allaž izpaustu mīlestību. (1. Jāņa 4:8—11.) Mīlot savu tuvāko, mēs apliecinām, ka vēlamies būt "sava debesu Tēva dēli". (Mat. 5:43—48.) Minēdams divus svarīgākos baušļus, Jēzus teica, ka, pirmkārt, ir jāmīl Jehova, bet, otrkārt, jāmīl tuvākais. (Mat. 22:37—40.) Nozīmīgs veids, kā parādīt mīlestību pret tuvāko, ir pildīt uzdevumu sludināt labo vēsti par Dieva valstību. Izturoties pret citiem cilvēkiem ar mīlestību, mēs atspoguļojam Dieva spožumu. Ja paklausām norādījumam mīlēt citus cilvēkus, jo īpaši mūsu ticības biedrus, mūsu mīlestība pret Dievu "kļūst pilnīga". (1. Jāņa 4:12, 20.)

14. Kāpēc kristiešiem ir dots norādījums mīlēt savu tuvāko?

Kā mēs varam parādīt pateicību par izpirkuma upuri?

(Sk. 13., 14. rindkopu)

IZPIRKUMA UPURIS ĻAUJ PIEREDZĒT JEHOVAS SOLĪTOS "ATSPIRGŠANAS LAIKUS"

¹⁵ Ja mēs ticēsim izpirkuma upurim, mūsu grēki tiks pilnībā piedoti. Bībelē ir teikts, ka mūsu "grēki taps izdzēsti". (Nolasīt Apustuļu darbus 3: 19—21.) Kā bija minēts šajā rakstā, pamatojoties uz izpirkuma upuri, Jehova ar garu svaidītos kristiešus pieņem par saviem bērniem. (Rom. 8:15—17.) Bet ko var teikt par kristiešiem no "citu avju" vīdus? Tagad, tēlaini runājot, Jehova jau ir sagatavojis "dokumentus", lai mūs nākotnē pieņemtu par saviem bērniem. Tajos jau ir ierakstīti mūsu vārdi. Kad būsīm sasnieguši pilnību un izturējuši pēdējo pārbaudījumu, Jehova ar vislielāko prieku "parakstīs" šos "dokumentus", proti, vārda pilnā nozīmē pieņems mūs par saviem mīļajiem bērniem uz zemes. (Rom. 8:20, 21; Atkl. 20:7—9.) Jehova vienmēr mīlēs savus bērnus. Viss, kas tiks panākts, pateicoties izpirkuma upurim, pastāvēs mūžam. (Ebr. 9:12.) Jehova mums ir devis šo bezgala dārgo dāvanu, un neviens mums to nevar atņemt.

¹⁶ Lai kā pūlētos Sātans, cilvēkiem, kas no sirds

15. a) Kādas svētības Jehova mums ir sagādājis jau tagad? b) Kas mūs gaida nākotnē?

16. Kādā ziņā izpirkums mums ļauj būt patiesi brīviem?

ir nožēlojuši grēkus, ir droša cerība klūt par Jehovas ģimenes locekļiem. Jēzus atnāca uz zemi un nomira "reizi par visām reizēm", tāpēc viņa samaksātajam izpirkumam ir paliekoša vērtība. (Ebr. 9:24—26.) Izpirkums pilnībā atceļ nāves spriedumu, kas attiecas uz Ādama pēcnācējiem. Pateicoties Kristus izpirkumam, mēs vairs neesam Sātana pasaules verdzībā un nedzīvojam stindziņošanās bailēs no nāves. (Ebr. 2:14, 15.)

¹⁷ Mēs varam nešaubīgi uzticēties Dieva solījumiem. Tieši tāpat kā nemainās Jehovas iedibinātie dabas likumi, nemainās arī Jehova. Viņš mūs nekad nepievils. (Mal. 3:6.) Jehova mums ir dāvājis daudz vairāk nekā tikai dzīvību. Viņš neliedz mums savu mīlestību. "Mēs esam iepazinuši mīlestību, kāda Dievam ir pret mums, un ticam tai. Dievs ir mīlestība." (1. Jāņa 4:16.) Visa zemeslode klūs par brīnišķīgu paradīzi, un ikviens uz zemes atspoguļos Dieva mīlestību. Mēs noteikti vēlamies pievienoties vārdiem, ko saka Dievam uzticīgās garīgās būtnes debesīs: "Mūsu Dievam lai ir svētība, slava, gudrība, pateicība, gods, spēks un stiprums mūžu mūžos! Āmen." (Atkl. 7:12.)

17. Uz ko jūs mudina Jehovas mīlestība?

Kā Jehova vada savu tautu

”Tas Kungs tevi vienmēr vadīs.”

(JES. 58:11.)

”KAS ir jūsu vadītājs?” Jehovas lieciniekiem bieži uzdod šādu jautājumu. Tas ir pilnīgi saprotami, jo daudzās reliģijās ir kāds vadītājs — vīrietis vai sieviete. Bet mēs ar lepnumu varam atbildēt,

1., 2. a) Kā tie cilvēki, kam ir uzticēts vadīt Jehovas lieciniekus, atšķiras no citu reliģiju vadītājiem? b) Kas tiks aplūkots šajā un nākamajā rakstā?

DZIESMAS:

3., 4.

**VAI VARAT
PASKAIDROT?**

Kā Dieva tautas vadītāji senatnē un Jēzus Kristus apliecināja, ka...

...viņiem bija svētā gara atbalsts?

...viņiem palīdzēja eņģeļi?

...viņi vadījās pēc Dieva Rakstiem?

ka mūs vada nevis kāds cilvēks, bet gan augšā celtais Kristus. Un pats Kristus pakļaujas sava Tēva Jehovas vadībai. (Mat. 23:10.)

² Tomēr ir arī grupa vīriešu, "uzticamais un gudrais kalps", kam mūsdienās ir uzticēts vadīt Dieva tautu. (Mat. 24:45.) Kā mēs varam būt pārliecināti, ka patiesībā mūs vada Jehova un ka viņš to dara ar sava Dēla starpniecību, kurš tagad atrodas debesīs? Šajā un nākamajā rakstā ir apskatīts, kā Jehova jau vairākus gadu tūkstošus ir vadījis dažādus cilvēkus, lai tie savukārt vadītu viņa tautu. Katrā no rakstiem mēs aplūkosim trīs faktus, kas pierāda, ka šos cilvēkus patiešām ir vadījis Jehova. Šie fakti arī apstiprina, ka patiesais savas tautas Vadītājs vienmēr ir bijis Jehova. (Jes. 58:11.)

SVĒTĀ GARA ATBALSTS

³ *Dieva pārstāvji saņēma svēto garu.* Mozum bija uzdots vadīt izraēliešus. Kā viņš spēja tikt galā ar šo grūto darbu? Jehova "viņa sirdī ielika savu Svēto Garu". (Nolasīt Jesajas 63:11—14.) Tā kā tas bija Jehova, kas deva Mozum svēto garu, var nešaubīgi apgalvot, ka patiesībā tautu vadīja Jehova.

3. Kā Mozus spēja vadīt izraēliešus?

⁴ Svētais gars ir neredzams spēks. Kā tad izraēlieši varēja būt pārliecināti, ka Mozus to patiešām ir saņēmis? Ar svētā gara palīdzību Mozus veica dažādus brīnumus un darīja zināmu faraonam Dieva vārdu. (2. Moz. 7:1—3.) Svētā gara ietekmē Mozus attīstīja lieliskas īpašības: mīlestību, lēnprātību un pacietību. Šīs īpašības ļāva viņam būt labam vadītājam. Mozus krasi atšķīrās no bargajiem un egocentriskajiem citu tautu valdniekiem. (2. Moz. 5:2, 6—9.) Bija tik skaidri saskatāms, ka Jēhova ir izraudzījis Mozu par savas tautas vadītāju!

⁵ Vēlāk svētā gara atbalstu saņēma arī citi vīrieši, kam Jēhova uzdeva vadīt savu tautu. "Jozua, Nūna dēls, bija pilns gudrības gara." (5. Moz. 34:9.) "Tā Kunga gars nāca pār Gideonu." (Soģu 6:34.) Tāpat Bībelē teikts, ka "tā Kunga Gars nāca ar spēku pār Dāvidu". (1. Sam. 16:13.) Viņi visi palāvās, ka Dievs viņiem palīdzēs ar savu svēto garu, un šī gara spēkā viņi varēja paveikt to, ko nemūžam nebūtu paveikuši tikai paši ar savu spēku. (Joz. 11:16, 17; Soģu 7:7, 22; 1. Sam. 17:37, 50.) Tāpēc par visiem šiem varonajiem darbiem slavu saņēma Jēhova.

4. Kā izraēlieši varēja zināt, ka Mozum bija Dieva gars? (Sk. attēlu raksta sākumā.)

5. Paskaidrojiet, kā Jēhova atbalstīja citus vīriešus Izraēlā, lai tie varētu vadīt viņa tautu!

⁶ Kas izraēliešiem bija jāsecina, redzot pārlicenošos pierādījumus, ka šiem cilvēkiem bija dots svētais gars? Reiz, kad ļaudis sāka kurnēt par to, kā Mozus vada tautu, Jehova sacīja: "Cik ilgi šī tauta nicinādama *Mani* atmetīs?" (4. Moz. 14:2, 11.) Mozus, Jozua, Gideons un Dāvids nebija paši uzņēmušies vadību — šos vīriešus bija iecēlis Jehova, lai tie pārstāvētu viņu, kas bija tautas patiesais Vadītājs. Kad izraēlieši paklausīja saviem vadītājiem, viņi sekoja Jehovas vadībai.

ENĢEĻU PALĪDZĪBA

⁷ Dieva pārstāvjiem palīdzēja eņģeļi. (Nolasīt Ebrejiem 1:7, 14.) Jehova izmantoja eņģeļus, lai uzticētu Mozum svarīgus pienākumus, sagādātu visu, kas vajadzīgs tautas vadīšanai, kā arī lai vadītu viņu pašu. Jehova Mozu "sūtīja par valdnieku un atbrīvotāju", vēršdamies pie viņa "ar eņģeļa starpniecību, kurš viņam parādījās ērkšķu krūmā". (Ap. d. 7:35.) Bauslību, kas tika mācīta izraēliešiem, Mozum "nodeva eņģeļi". (Gal. 3:19.) Un, kad izraēliešiem bija jādodas ceļā, Jehova teica Mozum: "Vadi tautu uz to vietu, kuru Es esmu tev norādījis. Redzi, mans eņģelis ies tavā priekšā." (2. Moz. 32:34.) Bībelē

6. Kāpēc Dievs vēlējās, lai izraēlieši cienītu savus vadītājus?

7. Kā Mozum palīdzēja eņģeļi?

nav teikts, ka izraēlieši būtu redzējuši kādu materiālizējušos eņģeli, tomēr visiem bija skaidrs, ka Mozum palīdz kādas varenas neredzamas būtnes, jo viņš apbrīnojami labi tika galā ar saviem pienākumiem mācīt un vadīt tautu.

⁸ Mozus pēcteci Jozuu stiprināja "tā Kunga karaspēka virsnieks", lai Jozua varētu droši vadīt Dieva tautu cīņā ar kanaāniešiem. Izraēlieši guva iespaidīgu uzvaru. (Joz. 5:13—15; 6:2, 21.) Vairākus gadus vēlāk, kad valdīja ķēniņš Hiskija, Jeruzālemi bija aplencis milzīgs asīriešu karaspēks. Bet "naktī izgāja tā Kunga eņģelis un nogalināja asīriešu noņemtnē simtu astoņdesmit piecus tūkstošus vīrus". (2. Ķēn. 19:35.)

⁹ Eņģeļi ir pilnīgas būtnes, taču cilvēki, kam viņi palīdzēja, tādi nebija. Reiz Mozus tautas priekšā neatzina, ka par paveikto brīnumu gods pienācās Jēhovam. (4. Moz. 20:12.) Jozua pirms līguma noslēgšanas ar gibeoniešiem nenoskaidroja, kāds šajā jautājumā ir Dieva viedoklis. (Joz. 9:14, 15.) Hiskijas dzīvē bija neilgs posms, kad "viņa sirdsprāts kļuva augstprātīgs". (2. Laiku 32:25, 26.) Lai gan šiem cilvēkiem bija savi trūkumi, tautai bija jāseko viņu

8. Kā eņģeļi palīdzēja Jozuam un Hiskijam?

9. Vai trūkumi, kas piemita cilvēkiem, kuri pārstāvēja Dievu, drīkstēja būt par ieganstu, lai nesekotu viņu vadībai? Paskaidrojiet.

vadībai. Viņus ar saviem eņģeļiem atbalstīja Jehova. Bija skaidrs, ka tas bija Jehova, kas vadīja savu tautu.

VADĪBA, KO SNIEDZ DIEVA RAKSTI

¹⁰ *Dieva pārstāvji vadījās pēc Dieva Rakstiem.* Izraēliešiem dotie likumi Bībelē reizēm ir saukti par "Mozus bauslību". (1. Kēn. 2:3.) Tomēr, kā Bībelē ir skaidri norādīts, patiesībā bauslību bija devis Jehova, un arī pašam Mozum bija jāievēro visi Jehovas likumi. (2. Laiku 34:14.) Piemēram, pēc tam, kad Jehova bija devis Mozum norādījumus, kā būvēt saiešanas telti, "Mozus arī visu tā darīja, kā tas Kungs to viņam bija pavēlējis, — tā viņš darīja". (2. Moz. 40:1—16.)

¹¹ Kad par izraēliešu vadītāju kļuva Jozua, viņam jau no paša sākuma Dieva vārdi bija pieejami rakstītā veidā. Jehova viņam teica: "Šo bauslības grāmatu.. apdomā dienām un naktīm, ka tu vari turēt un darīt visu tā, kā tas tur ir uzrakstīts." (Joz. 1:8.) Kad pār Dieva tautu sāka valdīt ķēniņi, viņiem bija jārikojas līdzīgi. Viņiem ik dienas bija jālasa bauslība, jāizgatavo tās noraksts, un viņiem bija pienā-

10. Pēc kā vadījās Mozus?

11., 12. a) Kas bija jādara Jozuam un Dieva tautas ķēniņiem? b) Kā Dieva Raksti ietekmēja Dieva tautas vadītājus?

kums "turēt visus šos baušļus un.. pildīt visus šos likumus". (Nolasīt 5. Mozus 17:18—20.)

¹² Kā Dieva Raksti ietekmēja tautas vadītājus? Lūk, kāds gadījums no ķēniņa Josijas dzīves. Templī tika atrasts dokuments ar Mozus bauslību.* Kā ķēniņu ietekmēja bauslības vārdi, kad viņa sekretārs sāka to lasīt viņam priekšā? "Kad ķēniņš dzirdēja bauslības grāmatas vārdus, tad viņš saplēsa savas drēbes." Dzirdēto Dieva vārdu iespaidā Josija izvērta cīņu ar elku pielūgsmi un sarīkoja vēl nepieredzēti lielas Pashas svinības. (2. Ķēn. 22:11; 23:1—23.) Sekodami Dieva Rakstiem, Josija un citi dievbijīgi tautas vadītāji bija gatavi mainīt un precizēt norādījumus, ko viņi bija devuši Dieva tautai. Šīs izmaiņas palīdzēja Dieva tautai labāk atbilst viņa prasībām.

¹³ Dievbijīgie izraēliešu ķēniņi ļoti atšķīrās no citu tautu valdniekiem, kas vadījās paši pēc savas gudrības un pieņēma tuvredzīgus lēmumus. Kanaāniešu valdnieki un viņu padotie darīja daudz ko briesmīgu — Kanaānā bija izplatīts incests, homoseksualisms, kopošanās ar dzīvniekiem, bērnu upurēšana dievībām un atbaidošas elkdievības formas. (3. Moz. 18:6, 21—25.) Babilonijas un Ēģiptes valdniekiem

* Ļoti iespējams, tas bija Mozus pašrocīgi sarakstītais bauslības eksemplārs.

bija svešas higiēnas normas, ko Dievs bija noteicis izraēliešiem un kas saskan ar mūsdienu zinātnes atziņām. (4. Moz. 19:13.) Bet izraēliešu dievbijīgie vadītāji jau no seniem laikiem gādāja par to, lai viņu padotie būtu garīgi, morāli un fiziski tīri. Bija pilnīgi skaidrs, ka šos vīriešus vada Jehova.

¹⁴ Diemžēl daļa Dieva tautas ķēniņu nesevoja Dieva norādījumiem. Viņi nepakļāvās svētā gara, eņģeļu un Dieva Rakstu vadībai. Dažos gadījumos Jehova šos cilvēkus pārmācīja vai pat atņēma tiem varu. (1. Sam. 13:13, 14.) Kad pienāca Jehovas noteiktais laiks, viņš iecēla jaunu valdnieku — nesalīdzināmi pārāku par jebkuru no cilvēkiem, kas bija vadījuši Dieva tautu pirms tam.

JEHOVA IECEĻ IDEĀLU VALDNIKU

¹⁵ Jau daudzus gadsimtus iepriekš Jehova bija licis pierakstīt praviņojumus par to, ka viņš savai tautai iecels kādu izcīlu vadītāju. Mozus teica izraēliešiem: "Pravietī, kāds es esmu, tas Kungs, tavs Dievs, tev cels no tava vidus, no taviem brāļiem, klausiet viņu!" (5. Moz. 18:15.) Jesaja pravietoja, ka Jehovas solītais vadītājs būs "priekšnieks un pa-

14. Kāpēc Jehova pārmācīja dažus no savas tautas vadītājiem?

15. a) Kādi pravietojumi bija izteikti par to, ka parādīsies ideāls valdnieks?
b) Kas bija pravietotais vadītājs?

vēlnieks”. (Jes. 55:4.) Daniēls, Dieva iedvesmots, rakstīja, ka parādīsies ”svaidīts valdnieks”. (Dan. 9:25.) Vēlāk Jēzus Kristus darīja zināmu, ka viņš ir gaidītais Dieva tautas vadītājs. (Nolasīt Mateja 23:10.) Jēzus mācekļi ar prieku sekoja viņam un nemaz nešaubījās, ka viņš ir tas, ko ir izraudzījis Jehova. (Jāņa 6:68, 69.) Kas bija pārliecinājies mācekļus, ka Jehova ir nolēmis vadīt savu tautu ar Jēzus Kristus starpniecību?

¹⁶ *Jēzus saņēma svēto garu.* Kad Jēzus kristījās, Jānis Kristītājs redzēja ”pašķiramies debesis un garu kā balodi uz viņu nolaižamies”. Pēc tam ”gars viņu [Jēzu] rosināja doties tuksnesī”. (Marka 1:10–12.) Turpmākajā savas kalpošanas laikā uz zemes Jēzus izjuta Dieva svētā gara atbalstu — viņš varēja darīt brīnumus un mācīt laudis ar to spēku un varu, ko viņam bija devis Dievs. (Ap. d. 10:38.) Svētā gara ietekmē Jēzus izveidoja brīnišķīgus gara augļus, to vidū mīlestību, prieku un nelokāmu ticību. (Jāņa 15:9; Ebr. 12:2.) Neviena cita Dieva tautas vadītāja dzīvē nav bijis tik spilgti redzams, ka viņu vada svētais gars. Jēzu patiešām bija iecēlis Jehova.

¹⁷ *Jēzum palīdzēja eņģeļi.* Neilgi pēc Jēzus kristīšanās ”nāca eņģeļi un viņam palīdzēja”. (Mat. 4:11.)

16. Kas pierādīja, ka Jēzus bija saņēmis svēto garu?

17. Kā Jēzum palīdzēja eņģeļi?

Jēzus nāves priekšvakarā "viņam parādījās eņģelis no debesīm un viņu stiprināja". (Lūk. 22:43.) Viņš bija pārliecināts, ka Jehova ir gatavs sūtīt viņam palīgā eņģelus vienmēr, kad viņam būtu vajadzīgs atbalsts kalpošanā. (Mat. 26:53.)

¹⁸ *Jēzus vadījās pēc Dieva Rakstiem.* Jau no savas kalpošanas sākuma Jēzus ļāva, lai viņu vadītu Dieva Raksti. (Mat. 4:4.) Viņš padevīgi pildīja to, kas par viņu bija teikts Rakstos, un bija gatavs mirt pie moku staba. Pat Jēzus beidzamie vārdi, ko viņš teica pirms savas nāves, bija vārdi no pravietojumiem par Mēsišu. (Mat. 27:46; Lūk. 23:46.) Pilnīgs pretstats Jēzum bija tā laika reliģiskie vadītāji, kas apzināti ignorēja Dieva vārdus, kad tie nesaskanēja ar viņu reliģiskajām tradīcijām. Citēdams pravieša Jesajas pierakstītos Jehovas vārdus, Jēzus par šiem reliģiskajiem vadītājiem teica: "Šī tauta godā mani ar lūpām, taču viņu sirds ir tālu no manis. Viņi mani pielūdz veltīgi, jo viņu mācības ir tikai cilvēku pavēles." (Mat. 15:7—9.) Ir pilnīgi neiespējami, ka Jehova kādu no šiem cilvēkiem būtu izvēlējis par savas tautas vadītāju.

¹⁹ Jēzus vadījās pēc Dieva Rakstiem arī tad, kad mācīja ļaudis. Kad viņa reliģiskie pretinieki gribēja viņu izaicināt uz strīdu, viņš atbildēdams nebalstī-

18., 19. Kā Jēzus vadījās pēc Dieva Rakstiem savā dzīvē un sludināšanā?

Kā neilgi pēc Jēzus
kristīšanās viņam
palīdzēja eņģeļi?
(Sk. 17. rindkopu)

jās uz savu dziļo gudrību un neaptverami lielo pieredzi. Viņa augstākā autoritāte bija Svētie Raksti. (Mat. 22:33—40.) Mācot savus sekotājus, Jēzus nevis izklaidēja tos ar stāstiem par savu dzīvi debesīs vai par Visuma radīšanu, bet gan "tiem palīdzēja pilnībā saprast Rakstus". (Lūk. 24:32, 45.) Jēzum Dieva Raksti bija ļoti dārgi, un viņš dedzīgi runāja par tiem ar citiem cilvēkiem.

²⁰ Lai gan Jēzus runāja tik "patīkamus vārdus", ka viņa klausītāji bija pārsteigti, viņš vienmēr uzsvēra, ka viņu ir mācījis Jēhova. (Lūk. 4:22.) Reiz kāds bagāts cilvēks, uzrunājot Jēzu, izmantoja titulu "Labais Skolotājs". Jēzus pazemīgi atbildēja: "Kāpēc

20. a) Kā Jēzus apliecināja, ka pakļaujas Dievam? b) Kādam jābūt vadītājam, kas ir tikams Jēhovam, kā var secināt, salīdzinot Hērodu Agripu I un Jēzu?

tu mani sauc par labu? Neviens nav labs, vienīgi Dievs.” (Marka 10:17, 18.) Kāds pretstats Hērodam Agripam I, kas aptuveni astoņus gadus vēlāk kļuva par Jūdejas ķēniņu! Kad pie viņa bija ieradušies kādas zemes diplomātiskie pārstāvji, Hērods, ”uzvilcis ķēniņa tērpu”, uzrunāja ļaudis. Sajūsminātais pūlis sauca: ”Tā ir dieva balss, nevis cilvēka!” Hērodam šie slavinājumi acīmredzot ļoti glaimoja. Kas notika tālāk? ”Tūlīt pat Jehovas eņģelis viņu sita, jo viņš nedeva godu Dievam. Viņu saēda tārpi, un viņš nomira.” (Ap. d. 12:21—23.) Ir pilnīgi skaidrs, ka Jehova nebūtu izvēlējis par vadītāju šādu cilvēku. Turpretī Jēzus dzīve nešaubīgi liecināja, ka viņu bija iecēlis Jehova. Viņš vienmēr godāja Jehovu un norādīja, ka īstais tautas Vadītājs ir Jehova.

²¹ Dievs bija paredzējis, ka Jēzum jābūt par vadītāju daudz ilgāk nekā tikai dažus gadus. Pēc augšāmcelšanas Jēzus paziņoja: ”Man ir dota visa vara debesīs un uz zemes. [...] Un es būšu ar jums ik dienas līdz pat šī laikmeta nobeigumam.” (Mat. 28:18—20.) Taču kā Jēzus, būdams neredzama garīga būtne debesīs, vada Dieva tautu uz zemes? Ko Jehova izmanto par Jēzus pārstāvjiem uz zemes? Kā mēs varam pazīt tos, ko Dievs ir pilnvarojis vadīt viņa tautu? Nākamajā rakstā mēs gūsim atbildes uz šiem jautājumiem.

21. Kas ir apskatīts nākamajā rakstā?

Kas vada Dieva tautu mūsdienās?

”Atcerieties savus vadītājus.”

(EBR. 13:7.)

JĒZUS apustuļi atradās Eļlas kalnā. Viņi stāvēja un lūkojās debesīs. Nupat viņi bija redzējuši, kā viņu kungs un draugs Jēzus tika pacelts augšup, un mākonis to bija apslēpis viņu skatienam. (Ap. d. 1:9, 10.) Bija pagājuši

1., 2. Kāds jautājums, iespējams, nodarbināja apustuļus pēc Jēzus pacelšanās debesīs?

DZIESMAS:
123., 126.

**VAI VARAT
PASKAIDROT?**

Kā gan pirmajā
gadsimtā, gan
mūsdienās Dieva
tautas vadītāji...

...ir saņēmuši svētā
gara atbalstu?

...ir saņēmuši
eņģeļu palīdzību?

...ir vadījušies pēc
Dieva Rakstiem?

apmēram divi gadi, kopš Jēzus bija izvēlējis apustuļus, un viņš tos diendienā bija mācījis, uzmundrinājis un sniedzis tiem vadību. Bet nu Jēzus vairs nebija uz zemes. Kas bija gaidāms tālāk?

² Jēzus saviem sekotājiem bija teicis: "Jūs būsiet mani liecinieki Jeruzālemē, visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašai zemes malai." (Ap. d. 1:8.) Kā viņi varēja paveikt šo uzdevumu? Protams, Jēzus bija sacījis, ka viņi drīz saņems svēto garu. (Ap. d. 1:5.) Tomēr šāda mēroga sludināšanu bija vajadzīgs vadīt un organizēt. Senāk Jehova bija vadījis savu tautu ar konkrētu cilvēku starpniecību. Iespējams, apustuļi prātoja: vai pēc Jēzus pacelšanās debesīs Jehova iecels jaunu vadītāju?

³ Nepilnas divas nedēļas vēlāk Jēzus mācekļi, iedziļinājušies Svētajos Rakstos un lūguši vadību Dievam, izraudzījās Matiju par divpadsmito apustuļi Jūdaskariota vietā. (Ap. d. 1:15—26.) Kāpēc viņi vēlējās to darīt, un kāpēc tas bija svarīgi Jēhovam? Tas bija svarīgi no organizatoriskā viedokļa.* Jēzus

* Acīmredzot Jehovas nodoms bija tāds, lai 12 apustuļi kļūtu par jaunās Jeruzālemes "divpadsmit pamatakmeņiem". (Atkl. 21:14.) Tātad neviens apustuļis, kas līdz viņa zemes gaitu beigām bija *palicis uzticīgs* Jēhovam, vēlāk vairs nebija jāaizstāj.

3. a) Kādu svarīgu lēmumu pieņēma apustuļi pēc Jēzus pacelšanās debesīs? b) Kādi jautājumi ir apskatīti šajā rakstā?

bija izvēlēties apustuļus ne tikai tādēļ, lai tie būtu kopā ar viņu kalpošanā, bet arī tādēļ, lai tie varētu uzņemties svarīgus pienākumus Dieva tautā. Kādi pienākumi bija jāpilda apustuļiem, un kā Jehova ar Jēzus starpniecību viņus bija sagatavojis to pildīšanai? Vai Dieva tauta mūsdienās tiek vadīta līdzīgā veidā? Ko nozīmē "atcerēties savus vadītājus", pie kuriem pieder arī "uzticamais un gudrais kalps"? (Ebr. 13:7; Mat. 24:45.)

JĒZUS VADA DRAUDZES VADĪTĀJUS

⁴ 33. gada Vasarsvētkos, kad tika izveidota kristiešu draudze, to sāka vadīt apustuļi. Toreiz "Pēteris piecēlās līdz ar tiem vienpadsmit" un daudzu ebreju un prozelītu priekšā sāka runāt par to, kas ikvienam jādara, lai iegūtu glābšanu. (Ap. d. 2:14, 15.) Liels skaits viņa klausītāju kļuva ticīgi. Pēc tam jaunie kristieši "iedziļinājās apustuļu mācībā". (Ap. d. 2:42.) Apustuļi pārraudzīja draudzes līdzekļu izlietojumu. (Ap. d. 4:34, 35.) Viņi gādāja par Dieva kalpiem garīgā ziņā, kā redzams no viņu vārdiem: "[Mēs] paši nodosimies lūgšanām un Dieva vārda mācīšanai." (Ap. d. 6:4.) Apustuļi arī sūtīja pieredzējušus kristiešus uz citām vietām, lai

4. Kādus pienākumus Jeruzālemē pirmajā gadsimtā veica apustuļi un citi vecākie?

veicinātu labās vēsts izplatīšanos. (Ap. d. 8:14, 15.) Pēc kāda laika šai vadošajai kristiešu grupai jeb padomei pievienojās citi ar garu svaidīti vecākie, un viņi kopā sniedza norādījumus visām draudzēm. (Ap. d. 15:2.)

⁵ Kristieši pirmajā gadsimtā bija pārliecināti, ka vadošo padomi ar Jēzus starpniecību vada Dievs Jēhova. Kas bija šīs pārliecības pamatā? Pirmkārt, vadošā padome saņēma *svēto gara* atbalstu. (Jāņa 16:13.) Pirmajā gadsimtā svēto garu saņēma visi kristieši, bet svētais gars īpaši palīdzēja vadošajai padomei — apustuļiem un citiem vecākajiem Jeruzālemē. Piemēram, 49. gadā svētais gars palīdzēja vadošajai padomei pieņemt lēmumu jautājumā par apgraizīšanu. Draudzes sekoja vadošās padomes norādījumiem un "kļuva aizvien stiprākas ticībā un dieņu no dienas auga". (Ap. d. 16:4, 5.) Vadošās padomes vēstulē ietvertie norādījumi liecināja, ka šiem brāļiem piemīt Dieva gara augļi, tostarp mīlestība un ticība. (Ap. d. 15:11, 25—29; Gal. 5:22, 23.)

⁶ Otrkārt, vadošajai padomei palīdzēja *eņģeļi*. Pirms Kornēlija kristīšanās eņģelis tam bija licis ataicināt apustuļi Pēteri. Pēteris ieradās un sludināja

5., 6. a) Kā vadošo padomi atbalstīja svētais gars? (Sk. attēlu raksta sākumā.) b) Kā vadošajai padomei palīdzēja eņģeļi? c) Kas liecināja, ka vadošā padome vienmēr ņēma vērā to, kas ir teikts Dieva Rakstos?

Kornēlijam un tā radiem, un pēc tam šie cilvēki saņēma svēto garu, lai gan Kornēlija nama vīrieši nemaz nebija apgraizīti. Kad to uzzināja pārējie apustuļi un citi brāļi, viņi, pakļaudamies Dieva gribai, labprāt piekrita, ka kristiešu draudzē tiek uzņemti neapgraizīti cittautieši. (Ap. d. 11:13—18.) Turklāt eņģeļi aktīvi darbojās, lai vērstos plašumā labās vēsts sludināšana, ko pārraudzīja vadošā padome. (Ap. d. 5:19, 20.) Treškārt, vadošā padome it visā ņēma vērā to, kas ir teikts *Dieva Rakstos*. Gan tad, kad šie ar garu svaidītie brāļi risināja jautājumus, kas bija saistīti ar Dieva Rakstu mācībām, gan tad, kad deva organizatoriskus norādījumus, viņi vadījās pēc Rakstiem. (Ap. d. 1:20—22; 15:15—20.)

⁷ Agrīnajā kristiešu draudzē vadošā padome apzinājās savas varas robežas un par visas kristiešu draudzes vadītāju atzina Jēzu. Apustulis Pāvils rakstīja: "Dažus viņš [Kristus] ir devis par apustuļiem. [...] Visās lietās ar mīlestību augsim viņā, kas ir galva, — Kristū." (Efes. 4:11, 15.) Mācekļi nedēvēja sevi kāda ievērojama apustuļa vārdā. Viņi ar prieku pieņēma, ka viņus "pēc Dieva gribas nosauca par kristiešiem". (Ap. d. 11:26.) Lai gan Pāvils atzina, ka ir svarīgi "turēties pie tradīcijām" jeb apustuļu un citu draudzes

7. Kāpēc var apgalvot, ka agrīnos kristiešus vadīja Jēzus?

vadītāju iedibinātas kārtības, kas bija saskaņā ar Bībeli, tomēr viņš piebilda: "Bet es vēlos, lai jūs zinātu, ka ikviena vīrieša [arī ikviena vadošās padomes locekļa] galva ir Kristus..., bet Kristus galva ir Dievs." (1. Kor. 11:2, 3.) Bija skaidrs, ka draudzi no debesīm vada godā celtais Kristus Jēzus, kas pats pakļaujas Dievam Jēhovam.

"TAS NAV KĀDA CILVĒKA DARBS"

⁸ 19. gadsimta beigu daļā Amerikas Savienotajās Valstīs Čārlzs Teizs Rasels un viņa līdzgaitnieki daudz darīja, lai atjaunotu patieso kristietību. Viņi vēlējās izplatīt Bībeles patiesību daudzās zemēs, tāpēc 1884. gadā tika nodibināta Ciānas Sargtorņa bukletu biedrība*, par kuras prezidentu kļuva brālis Rasels. Viņš bija dedzīgs Bībeles pētnieks, un viņš drosmīgi sludināja, ka tādas baznīcas mācības kā mācība par trīsvienību un dvēseles nemirstību nav patiesas. Viņš saprata, ka Kristus atgriešanās būs neredzama un ka "tautām atvēlētie laiki" beigsies 1914. gadā. (Lūk. 21:24.) Brālis Rasels dāsni veltīja savu laiku, spēkus un līdzekļus, lai darītu ci-

* Kopš 1955. gada tā saucas Pensilvānijas Sargtorņa Bībeles un bukletu biedrība.

8., 9. Ko 19. gadsimta beigās un 20. gadsimta sākumā paveica brālis Rasels?

tiem zināmu Bībeles patiesību. Tajā svarīgajā vēstures posmā Jēhova un draudzes galva Jēzus neapšaubāmi atbalstīja brāļa Rasela pūles.

⁹ Brālis Rasels nevēlējās, ka citi viņu godinātu. 1896. gadā viņš rakstīja: "Mēs nevēlamies, lai cilvēki pret mums un mūsu sarakstītajiem darbiem izturētos ar īpašu goddevību; tāpat mēs negribam, lai mūs godātu par reverendiem vai rabīniem. Tāpat mēs nevēlamies, ka kaut kāda cilvēku grupa sauktos mūsu vārdā." Vēlāk viņš teica: "Tas nav kāda cilvēka darbs."

¹⁰ 1919. gadā, trīs gadus pēc brāļa Rasela nāves, Jēzus iecēla "uzticamo un gudro kalpu", lai tas saimes ļaudīm "sagādātu.. uzturu īstajā laikā". (Mat. 24:45.) Jau tajos gados neliela grupa svaidīto brāļu Sargtorņa biedrības galvenajā pārvaldē, kas atradās Bruklinā (ASV, Ņujorka), gādāja garīgo uzturu Jēzus sekotājiem. Tiesa, vārdi "vadošā padome" mūsu literatūrā sāka parādīties tikai 20. gadsimta 40. gados, un tolaik tika uzskatīts, ka vadošo padomi veido Sargtorņa Bībeles un bukletu biedrības valdes locekļi. 1971. gadā kļuva skaidrs, ka Vadošā padome nav tas pats, kas Sargtorņa biedrība un tās valde, jo

10. a) Kad Jēzus iecēla "uzticamo un gudro kalpu"? b) Pastāstiet, kā pamazām kļuva skaidrs, ka Vadošā padome nav tas pats, kas Sargtorņa biedrības valde!

Sargtorņa biedrība ir tikai juridiska persona, nevis organizatoriska vienība, kas pilda Bībelē noteiktus pienākumus. Kopš tā laika Vadošajā padomē tika iekļauti arī tādi ar garu svaidīti brāļi, kas nebija Sarg-

Vadošā padome 20. gadsimta 50. gados

Kopš 1919. gadā ir iecelts uzticamais kalps,
tas Dieva tautai gādā garīgo uzturu
(Sk. 10., 11. rindkopu)

torna biedrības valdes locekļi. Pēdējos gadu desmitos Sargtorna biedrības un citu mūsu juridiski reģistrēto organizāciju valdēs darbojas brāļi, kas pie-der pie "citām avīm", līdz ar to Vadošā padome var veltīt vairāk laika tam, lai sniegtu garīgu vadību un pamācības. (Jāņa 10:16; Ap. d. 6:4.) 2013. gada 15. jūlija *Sargtornī* bija paskaidrots, ka "uzticamais un gudrais kalps" ir neliela grupa svaidīto brāļu, kas darbojas Vadošajā padomē.

¹¹ Vadošās padomes lēmumi tiek pieņemti kolek-tīvi. Kā tas notiek? Ik nedēļu Vadošās padomes lo-cekļi sanāk uz sapulci. Šīs regulārās sapulces palīdz Vadošās padomes locekļiem cieši sadarboties savā starpā un būt vienotiem. (Sal. Pam. 20:18.) Vado-šās padomes sapulcēs priekšsēdētāja pienākumus katru gadu veic cits brālis, jo neviens Vadošās padomes loceklis netiek uzlūkots par svarīgāku. (1. Pēt. 5:1.) Tieši tāpat regulāri mainās brāļi, kas veic priekšsēdētāja pienākumus Vadošās padomes sešu komiteju sapulcēs. Neviens Vadošās pado-mes loceklis neuzskata sevi par pārējo brāļu vadītā-ju — katrs no viņiem atsevišķi uzskata sevi par pie-derīgu pie "saimes ļaudīm", kas saņem uzturu no uzticamā kalpa un tam pakļaujas.

11. Kā darbojas Vadošā padome?

"KURŠ ĪSTI IR UZTICAMAIS UN GUDRAIS KALPS?"

¹² Vadošās padomes lēmumi nav Dieva iedvesmoti un nemaldīgi. Vadošā padome var kļūdīties, skaidrojot Bībeles mācības vai sniedzot organizatoriskus norādījumus. Publikācijā *Pētīšanas palīgs Jehovas lieciniekiem* pat ir ievietota sadaļa "Jauni Bībeles mācību skaidrojumi" (pie tēmas "Jehovas liecinieki", aiz virsraksta "Uzskati un mācības").* Jēzus neteica, ka viņa ieceltais uzticamais kalps gādās nevainojamu garīgo uzturu. Kā tad lai noskaidro atbildi uz Jēzus jautājumu: "Kurš īsti ir uzticamais un gudrais kalps?" (Mat. 24:45.) Kas liecina, ka šo pienākumu pilda Vadošā padome? Pārdomāsim trīs faktorus. Tie ir tie paši, kas attiecas uz pirmā gadsimta vadošo padomi.

¹³ *Svētā gara palīdzība.* Svētais gars Vadošajai padomei palīdz aizvien skaidrāk saprast Bībeles patiesību. Piemēram, padomājiet par precizēta-

* Vairāk informācijas var atrast, izmantojot Jehovas liecinieku izdevumu tematisko rādītāju *Watch Tower Publications Index*, kura sadaļā *Beliefs Clarified* var atrast norādes uz Bībeles mācību skaidrojumiem, kas ir precizēti kopš 1870. gada.

12. Kādi jautājumi par uzticamo kalpu rodas, ņemot vērā, ka Vadošās padomes lēmumi nav Dieva iedvesmoti un nekļūdīgi?

13. Kā Vadošajai padomei ir palīdzējis svētais gars?

jiem Bībeles mācību skaidrojumiem. Bez šaubām, neviens cilvēks pats nebūtu spējis saprast un izskaidrot tādus "Dieva dziļumus". (Nolasīt 1. Korintiešiem 2:10.) Vadošās padomes locekļi domā līdzīgi apustulim Pāvilam, kas rakstīja: "Par to mēs runājam ne tādiem vārdiem, ko māca cilvēcis-ka gudrība, bet tādiem, ko māca gars." (1. Kor. 2:13.) Lai gan tik daudzus gadsimtus bija valdījusi atkrišana un garīgā tumsa, sākot ar 1919. gadu, Bībeles sapratne ir uzlabojusies neticami strauji. To nevar izskaidrot citādi kā tikai ar svētā gara darbību.

¹⁴ *Enģeļu palīdzība.* Vadošā padome pārrauga labās vēsts sludināšanu visā pasaulē — milzīgu darbu, kurā ir iesaistīti vairāk nekā astoņi miljoni sludinātāju. Kāpēc sludināšana ir noritējusi tik sekmīgi un tajā ir gūti tik lieliski panākumi? Viens iemesls ir tāds, ka sludināšanu atbalsta enģeļi. (Nolasīt Atklāsmes 14: 6, 7.) Ir bijis ļoti daudz gadījumu, kad sludinātāji ir ieradušies pie cilvēkiem, kas tieši pirms tam ir lūguši palīdzību Dievam.* Kaut arī dažās valstīs mūsu brāļi un māsas sastopas ar niknām vajāšanām, sludināšana un mācekļu gatavošana aizvien vēršas plašumā,

* Sk. "Plaši liecināsim par Dieva valstību", 58., 59. lpp.

un tas ir iespējams, vienīgi pateicoties eņģeļu atbalstam.

¹⁵ *Vadišanās pēc Bībeles mācībām.* (Nolasīt Jāņa 17:17.) Lūk, kāds piemērs. 1973. gada 1. jūnija *Sargtornī* bija teikts: "Vai cilvēki, kas nav atmetuši paradumu lietot tabaku, drīkst kristīties? Balstoties uz Bībeli, jāsecina, ka šādi cilvēki nedrīkst kristīties." Izmantojot vairākus Bībeles pantus, *Sargtornī* bija paskaidrots, kāpēc draudzes loceklis, kas nepārstāj smēķēt, ir jāizslēdz no draudzes. (1. Kor. 5:7; 2. Kor. 7:1.) Žurnālā varēja lasīt: "Pieņemot šo lēmumu, mēs neesam rīkojušies valdonīgi un patvaļīgi. Šis norādījums ir kategorisks tāpēc, ka tajā atspoguļojas skaidrās un nepārprotamās Dieva prasības, kas lasāmas *viņa Rakstos*." Vai ir kāda cita reliģiska organizācija, kas tik cieši ir turējusies pie Bībeles arī tad, kad daļai tās locekļu Bībeles prasību ievērošana ir sagādājusi ievērojamas grūtības? Kādā pētījumā par reliģiju Amerikas Savienotajās Valstīs bija teikts: "Kristīgo baznīcu vadītāji regulāri maina savas mācības, lai tās pieskaņotu populāriem uzskatiem un tādā veidā gūtu gan savas baznīcas locekļu, gan plašākas sabiedrības atbalstu." Taču Vadošā padome savos lēmumos nevis pielāgojas sabiedrībā izplatītiem uzskatiem, bet bal-

15. Kā Vadošā padome atšķiras no baznīcu vadītājiem? Miniet piemēru.

stās uz Bībeli. Līdz ar to ir skaidrs, no kurienes nāk vadība, ko mūsdienās saņem Dieva tauta.

"ATCERĒTIES SAVUS VADĪTĀJUS"

¹⁶ Nolasīt Ebrejiem 13:7. Viena no vārda "atcerēties" nozīmēm ir "pieminēt". Tātad mēs varam savās lūgšanās pieminēt brāļus no Vadošās padomes un viņu pūles draudžu labā. (Efes. 6:18.) Viņi cītīgi gādā mums garīgo uzturu, pārrauga sludināšanu visā pasaulē un lemj par ziedoto līdzekļu izlietojumu. Tā kā viņi tik daudz dara, rūpējoties par Dieva tautu, mums patiešām pastāvīgi jālūdz par viņiem.

¹⁷ Protams, tikpat svarīgi ir, lai mēs vienmēr sekotu Vadošās padomes norādījumiem. Šie norādījumi ir lasāmi mūsu literatūrā, un mēs tos varam dzirdēt sapulcēs un kongresos. Turklāt Vadošā padome ieceļ rajona pārraugus, kas savukārt draudzēs ieceļ vecākos. Rajona pārraugi un vecākie "atceras" Vadošo padomi, rūpīgi ievērojot viņiem sniegtos norādījumus. Ja mēs esam paklausīgi un padevīgi cilvēkiem, ar kuru starpniecību mūs vada Jēzus, draudzes galva, mēs apliecinām, ka cienām draudzes galvu. (Ebr. 13:17.)

16. Kāda ir viena iespēja, kā mēs varam "atcerēties" brāļus no Vadošās padomes?

17., 18. a) Kā mēs varam sadarboties ar Vadošo padomi? b) Ko mēs atbalstām, dedzīgi sludinot labo vēsti par Dieva valstību?

¹⁸ Kā vēl mēs varam "atcerēties" Vadošo padomi? Mēs varam ieguldīt savu laiku un spēku labās vēsts sludināšanā. Paturēsim prātā, ka Pāvils bija mudinājis kristiešus sekot savu vadītāju ticībai. Uzticamais kalps, dedzīgi veicinot labās vēsts izplatīšanu, ir aplicinājis izcilu ticību. Kristiešiem no citu avju vidus ir lieliska iespēja atbalstīt svaidītos brāļus šajā svarīgajā darbā. Ja mēs to darīsim, mums sagādās prieku apziņa, ka arī uz mums attieksies Jēzus vārdi: "Ikreiz, kad jūs to esat darījuši vienam no šiem maniem vismazākajiem brāļiem, jūs to esat darījuši man." (Mat. 25:34—40.)

¹⁹ Kad Jēzus devās uz debesīm, viņš nepameta savus sekotājus. (Mat. 28:20.) Viņš labi zināja, cik lielā mērā viņam pašam, kad viņš bija uz zemes, svētais gars, eņģeļi un Dieva Raksti palīdzēja vadīt mācekļus. Viņš ir nodrošinājis šādu palīdzību arī uzticamajam kalpam, kas "seko Jēram, lai kurp tas ietu". (Atkl. 14:4.) Tātad, ja mēs sekojam uzticamā kalpa vadībai, mēs sekojam Jēzus vadībai. Drīz viņš mūs "vedīs pie dzīvības ūdens avotiem" un dāvās mums mūžīgu dzīvi. (Atkl. 7:14—17.) Tas nav pa spēkam nevienam vadītājam no cilvēku vidus!

19. Kāpēc jūs esat apņēmušies sekot Jēzus vadībai?

Mēs bagātīgi izjutām Dieva augstsirdīgo labestību

PASTĀSTĪJIS DUGLASS GESTS

MANS tēvs Arturs Gests jau jaunībā vēlējās kalpot Dievam, un viņš gribēja kļūt par metodistu garīdznieku. Tomēr tēva plāni mainījās, kad viņš sāka lasīt Bībeles pētnieku izdoto literatūru un apmeklēt viņu sapulces. Tēvs kristījās 1914. gadā 17 gadu vecumā. Bija sācies Pirmais pasaules karš, un drīz vien viņš saņēma pavēsti par iesaukumu karadienestā. Tēvs atteicās ņemt rokās ieročus, un viņam tika piespriests desmit mēnešu ilgs cietumsods, ko viņš pavadīja Kingstonas cietumā Kanādas provincē Ontārio. Pēc atbrīvošanas tēvs kļuva par pilnas slodzes sludinātāju jeb kolportieri (tā tolaik sauca pionierus).

1926. gadā mans tēvs apprecēja Heizelu Vilkinsoni, kuras māte bija uzzinājusi Bībeles patiesību jau 1908. gadā. Es nācu pasaulē 1931. gada 24. aprīlī, un ģimenē biju otrais no četriem bērniem. Mūsu ģimenē galvenais bija kalpošana Jehovam, un tēva dziļo cieņu pret Bībeli pārņēmām arī mēs, bērni. Visa mūsu ģimene regulāri kopā devās sludināt pa mājām. (Ap. d. 20:20.)

SEKOJU TĒVA PĒDĀS, SAGLABĀJOT NEITRALITĀTI UN KALPOJOT PAR PIONIERI

1939. gadā sākās Otrais pasaules karš, un nākamajā gadā Jehovas liecinieku darbība Kanādā tika aizliegta. Skolās notika patriotiskas ceremonijas, kurās visiem bija jāsalutē karogam un jādzied valsts himna. Man un manai vecākajai mātai Dorotijai ļāva nepiedalīties šajās ceremonijās un iziet no klases. Bet kādu dienu skolotāja sāka mani kaunināt un nosauca par glēvuli. Pēc stundām man uzbruka vairāki klasesbiedri un mani piekāva. Taču šis notikums tikai stiprināja manu apņēmību klausīt "Dievam, nevis cilvēkiem". (Ap. d. 5:29.)

Es kristījos 1942. gada jūlijā 11 gadu vecumā. Mani kristīja ūdens tvertnē kādā lauku saimniecībā. Skolas brīvlaikos man patika kalpot par brīvdienu pionieri, kā tolaik sauca palīgpionierus. Reiz es kopā ar trim citiem brāļiem devos uz Ontārio ziemeļiem, kur tuvumā nebija nevienas draudzes, lai sludinātu mežstrādniekiem.

1949. gada 1. maijā es kļuvi par pionieri. Mani uzaicināja uz Kanādas filiāli, kur tajā laikā notika celtniecības darbi, un 1. decembrī es kļuvi par Bēteles darbinieku. Mani norīkoja darbā tipogrāfijā, kur es iemācījos strādāt ar lokšņu iespaidmašīnu. Reiz, kad mēs iespaidām bukletu par Jehovas liecinieku vajāša-

nu Kanādā, man vairākas nedēļas bija jāstrādā nakts maiņā.

Kādu laiku vēlāk, kad es jau strādāju kalpošanas nodaļā, man bija uzticēts runāt ar pionieriem, kas apmeklēja filiāli, pirms devās sludināt uz Kvebeku, kur mūsu darbībai bija jāpieredz ļoti liela pretestība. Šo pionieru vidū bija arī Mērija Zazula, kas bija atbraukusi no Edmontonas (Albertas province). Kad Mērija un viņas vecākais brālis Džo bija sākuši mācīties Bībeli, viņu vecāki, dedzīgi pareizticīgie, viņiem to aizliedza. Tomēr Mērija un Džo nepiekāpās, un vecāki viņus padzina no mājām. 1951. gada jūnijā viņi abi kristījās un pēc pusgada kļuva par pionieriem. Mani dziļi iespaidoja Mērijas garīgums, un es pie sevis nodomāju: "Ja viss ir tā, kā izskatās, šī varētu būt tā meitene, ko es gribētu precēt." Pēc deviņiem

1918/1919

Par atteikšanos
ņemt rokās
ieročus mans tēvs
atrodas
ieslodzījumā

1926

Apprecas
mani
vecāki

Četrdesmitie gadi
Kalpoju par pionieri
agrā jaunībā

1949

Mana pirmā
publiskā runa

KANĀDA

mēnešiem, 1954. gada 30. janvārī, mēs apprecējāmies. Jau pēc nedēļas man piedāvāja klūt par rajona pārraugu, un mūs uzaicināja uz mācībām. Nākamos divus gadus mēs apmeklējām draudzes Ontārio ziemeļos.

Tajā laikā sludināšana visā pasaulē strauji vērsās plašumā un izskanēja aicinājums klūt par misionāriem. Mums likās: ja jau mēs Kanādā varam izturēt odu mākoņus vasarā un spelgoni ziemā, mēs izdzīvosim jebkurā zemē. Mēs mācījāmies Gileādas skolas 27. grupā, un pēc izlaiduma, kas notika 1956. gada jūlijā, mūs nosūtīja uz Brazīliju. Tur mēs ieradāmies novembrī.

MISIONĀRI BRAZĪLIJĀ

Brazīlijas filiālē mums sāka mācīt portugāļu valodu. Kad bijām apguvuši dažas vienkāršas frāzes, kā uzsākt sarunu, un iegaumējuši, kā piedāvāt žurnālu, mēs bijām gatavi doties sludināt. Ja cilvēks izrādīja interesi, mēs centāmies nolasīt viņam dažus Bībeles pantus par to, kāda būs dzīve, kad valdīs Dieva valstība. Man īpaši ir iespiedusies atmiņā mūsu pirmā diena sludināšanā. Kad es kādai kundzei, kas ļoti uzmanīgi klausījās mūsu vēstī, biju nolasījis Atklāsmes grāmatas 21. nodaļas 3. un 4. pantu, es pēkšņi noģību! Es nebiju pieradis pie karstā un mitrā klimata, un, kā izrādījās, tā arī nepieradu.

Mūs nosūtīja sludināt uz Kampusu dus Goitakazisu, kur tagad ir veselas 15 draudzes, bet tolaik bija tikai viena sludinātāju grupa. Pilsētā bija iekārtota arī māja misionāriem. Tajā dzīvoja Estere Treisija, Ramona Bauere, Luīza Švarca un Lorēna Bruksa (vēlāk Volena). Misionāru mājā man bija jāmazgā veļa un jāgādā malka plītij, uz kuras gatavojām ēdienu. Kādu pirmdienas vakaru pie mums bija ieradies negaidīts "ciemiņš". Pēc *Sargtorņa* apspriešanas Mērija bija atlaidusies uz dīvāna, un mēs pārrunājām dienas gaišas. Kad viņa cēlās augšā un atrāva galvu no spilvena, no tā apakšas izlocījās čūska. Varat tikai iztēloties, kāds tas bija tracis, līdz kamēr man izdevās rāpuli nost!

Apmēram gadu es mācījos portugāļu valodu, un tad mani iecēla par rajona pārraugu. Mēs kalpojam lauku

Warner Photographic Ltd.

Piecdesmitie gadi
Kanādas Bētelē

1954

Mūsu kāzu diena

1956

Gileādas
skolas
izlaidumā

KANĀDA

rajonos, kur dzīves apstākļi bija pavisam vienkārši — elektrības nebija, gulējām uz pīteniem, no vienas draudzes uz otru braucām ar zirgu pajūgu. Reiz mēs ar vilcienu devāmies uz attālu pilsētiņu kalnos, kur tika rīkota sludināšanas kampaņa. Tur mēs noīrējām istabu kādā pansijā. Filiāle pa pastu atsūtīja 800 žurnālu, un, lai atnestu visu sūtījumu uz vietu, kur bijām apmetušies, mums vairākas reizes bija jāiet uz pasta nodaļu.

1962. gadā daudzās Brazīlijas pilsētās tika rīkoti valstības kalpošanas kursi, uz kuriem tika aicināti brāļi, kā arī māsas, kas bija misionāres. Sešus mēnešus man bija jāveda šie kursi vienā pilsētā pēc otras, un man šo laiku nācās dzīvot atsevišķi no Mērijas. Man bija jāveda kursi Manausā, Belēnā, Fortalēzā, Resifi un Salvadorā. Manausā es palīdzēju organizēt apgabala kongresu, kas notika slavenajā Manausas operteātrī. Diemžēl uznāca smagas lietusgāzes, kas piesārņoja gandrīz visus dzeramā ūdens krājumus un neļāva izveidot pienācīgu kafetēriju kongresa apmeklētājiem (agrāk kongresos tika nodrošināta ēdināšana). Es sazinājos ar armijas pārstāvjiem, un kāds laipns virsnieks piedāvājās sagādāt dzeramo ūdeni kongresa apmeklētāju vajadzībām. Viņš arī atsūtīja karavīrus, kas uzslēja divas lielas teltis — vienu mūsu virtuvei, bet otru kafetērijai.

Kamēr es biju projām, Mērija kādu laiku sludināja biznesa rajonā, kur lielākā daļa uzņēmumu piederēja iebrucējiem no Portugāles. Tā kā cilvēki šajā rajonā interesējās tikai par naudas pelnīšanu, viņai neizdevās nevienu iesaistīt sarunā par Bībeli. Mērija dažiem Bēteles darbiniekiem atzinās: "Portugālē nu gan es neparko negribētu dzīvot." Bet pavisam drīz — mums par lielu izbrīnu — mēs saņēmām vēstuli, kurā mūs lūdza pārcelties uz Portugāli. Tajos gados Portugālē mūsu darbība bija aizliegta, taču mēs piekritām uzaiicinājumam, lai gan sākumā Mērija aiz pārsteiguma bija gluži kā bez valodas.

KALPOJAM PORTUGĀLĒ

Mēs ieradāmies Lisabonā 1964. gada augustā. Tā kā Portugālē mūsu ticības biedrus vajāja slepenpolīcija

1956—1964

Misionāri
Brazīlijā

Dodos teikt
publisko runu

Televīzijā paziņojam
par jaunas publikācijas
iznākšanu

B R A Z Ī L I J A

(PIDE), mēs zinājām, ka mūs neviens nesagaidīs, un mums bija ieteikts tūlīt pēc ierašanās nemeklēt kontaktu ar vietējiem Jehovas lieciniekiem. Mēs apmetāmies pansijā un gaidījām, kad saņemsim oficiālu atļauju uzturēties valstī. Kad bijām to saņēmuši, mēs noīrējām dzīvokli. 1965. gada janvārī mēs beidzot varējām sazināties ar brāļiem filiālē. Cik gan mēs bijām priecīgi, ka pēc piecu mēnešu pārtraukuma atkal bijām sapulcē — kopā ar brāļiem un māsām!

Valstības zāles tika slēgtas, un sapulces notika brāļu mājās. Policija katru dienu brāļu mājās veica kratīšanu. Simtiem Jehovas liecinieku tika aizturēti, nogādāti policijas iecirknī un pratināti. Ar īpašu nežēlību slepenpolicija centās panākt, lai draudzes locekļi atklātu, kā sauc sapulču vadītājus. Tāpēc brāļi sāka saukt cits citu tikai vārdos, nepieminot uzvārdus. Mēs sekojām viņu paraugam.

Viens no mūsu galvenajiem pienākumiem bija gādāt, lai brāļi saņemtu garīgo uzturu. Mērijai bija uzdots ar rakstāmmašīnu uz vaska šablonpapīra pārrakstīt gan *Sargtorņa* studējamās rakstus, gan citus izdevumus, lai pēc tam ar mimeogrāfu tos varētu pavairot.

LABĀS VĒSTS AIZSTĀVĒŠANA TIESĀ

1966. gada jūnijā Lisabonā risinājās kāda īpaša tiesas prāva. Visi 49 Feižu draudzes locekļi tika apsūdzē-

ti par nelegālas sapulces apmeklēšanu kādā privātmājā. Es viņiem palīdzēju gatavoties tiesā gaidāmajai iztaujāšanai, tēlodams prokuroru un uzdodams āķīgus jautājumus. Mēs zinājām, ka tiesā zaudēsim, bet sapratām, ka šī prāva ļaus plašai sabiedrībai uzzināt par mūsu darbību. Mūsu advokāts aizstāvības runas beigās drosmīgi citēja vārdus, ko 1. gadsimtā teica Gamaliēls. (Ap. d. 5:33—39.) Mūsu tiesas prāva tika plaši atspoguļota presē. Visiem 49 brāļiem un māsām tika piespriests cietumsods: no 45 dienām līdz pat piecarpus mēnešiem. Ar prieku varu teikt, ka mūsu drosmīgais advokāts mūža nogalē sāka mācīties Bībeli un apmeklēt sapulces.

1966. gada decembrī mani iecēla par filiāles pār-raugu, un liela daļa manu pienākumu bija saistīti ar juridisku jautājumu kārtošanu. Brāļi ieguldīja daudz pūļu, lai varas iestādes atzītu, ka Jehovas lieciniekiem ir tiesības uz reliģijas brīvību. (Filip. 1:7.) Visbeidzot 1974. gada 18. decembrī Jehovas liecinieki tika oficiāli reģistrēti. Par godu šim priecīgajam notikumam Lisabonā un Portu tika sarīkota īpaša sapulce, ko apmeklēja brāļi Neitans Nors un Frederiks Frencs no galvenās pārvaldes. Kopējais apmeklētāju skaits bija 46 870.

Ar Jehovas atbalstu sludināšana vērsās plašumā arī daudzās salās, kuru iedzīvotāji runā portugāļu

valodā, to vidū Azoru salās, Kaboverdē, Madeiras salās, kā arī Santomē un Prinsipi. Radās vajadzība pēc plašākām filiāles telpām, un 1988. gada 23. aprīlī Jehovam tika svinīgi veltīta jauna filiāle. Atklāšanas programma, uz kuru bija ieradušies 45 522 cilvēki un kurā ar runu uzstājās brālis Miltons Henšels, noritēja īpaši pacīlātā gaisotnē. Klātesošie priecājās atkal satikt 20 brāļus un māsas, kas agrāk bija kalpojuši par misionāriem Portugālē un bija atbraukuši, lai piedalītos šajā vēsturiskajā pasākumā.

MĀCĀMIES NO UZTICĪGIEM JEHOVAS KALPIEM

Gadu gaitā mums ir bijusi lieliska iespēja darboties kopā ar daudziem pieredzējušiem brāļiem un gūt vēr-

1964

Sākam kalpot par misionāriem Portugālē
Brālis Nors Portugālē
mūsu darbības
aizlieguma laikā

1966

Lisabona. Tiesas sēdes
laikā daudzi brāļi stāv pie
tiesas ēkas, lai paustu
savu atbalstu

1974

Pēc mūsu darbības
aizlieguma
atcelšanas sanāk
kopā tūkstošiem
brāļu un māsu

P O R T U G Ā L Ē

tīgas atziņas. Piemēram, es joprojām atceros kādu reizi, kad palīdzēju brālim Teodoram Jaračam veikt zonas pārtrauga pienākumus. Filiālei, ko mēs apmeklējām, bija jārisina kāda sarežģīta situācija, un filiāles komitejas locekļi jau bija darījuši visu, kas bija viņu spēkos. Lai palīdzētu viņiem mazināt raizes, brālis Jaračs teica: "Tagad jāļauj, lai darbojas svētais gars." Pirms daudziem gadiem, kad apmeklējām Bruklinas Bēteli, mēs ar Mēriju bijām kādā saviesīgā pasākumā, kurā bija arī brālis Frencs. Kad vakara beigās brālim Frencam palūdza, lai viņš pasaka dažus vārdus par garo mūžu, kas pavadīts kalpošanā Jehovam, viņš

Brāli Nors un Frencs
apmeklē vēsturisko
sapulci Lisabonā un
Portu

Atmiņas par
60 kalpošanā
pavadītajiem
gadiem mums
ir ļoti dārgas

deva šādu ieteikumu: "Gan vieglos, gan grūtos laikos palieciet kopā ar Jehovas organizāciju! Tā ir vienīgā, kas dara to, ko Jēzus uzdeva darīt saviem mācekļiem, — tā sludina labo vēsti par Dieva valstību."

Tieši tā mēs ar sievu vienmēr esam rīkojušies un dzīvē esam guvuši daudz prieka. Daudz mīlu atmiņu mums ir palicis par tām reizēm, kad galvenās pārvaldes uzdevumā apmeklējām citas filiāles. Tajās reizēs mēs esam izmantojuši iespēju gan jauniem, gan veciem brāļiem un māsām pateikties par viņu uzticīgo kalpošanu un esam mudinājuši viņus arī turpmāk no visas sirds kalpot mūsu debesu tēvam Jēhovam.

Laiks ir paskrējis nemanot, un tagad mums abiem jau ir pāri 80. Mērijai jācīnās ar dažādām veselības problēmām. (2. Kor. 12:9.) Grūtības, ko esam pieredzējuši, ir stiprinājušas mūsu ticību un apņemību palikt uzticīgiem Jēhovam. Pārdomājot savu mūžu, mēs patiešām varam teikt, ka esam bagātīgi izjutuši Dieva augstsirdīgo labestību.*

* Kamēr šis raksts tika gatavots iespiešanai, Duglass Gestis 2015. gada 25. oktobrī nomira, saglabājis uzticību Jēhovam.

Šo žurnālu, kā arī citas publikācijas var lejupielādēt bez maksas

Bībeles Grieķu rakstus Jaunās pasaules tulkojumā var lasīt arī tiešsaistē

Apmeklējiet www.jw.org/lv vai nolasiet šo kodu

wlp17.02-LT
170301